

С. В. Касьянюк,
кандидат технічних наук,

В. Б. Мішура,
кандидат економічних наук,

ДВНЗ «Донбаська державна машинобудівна академія», м. Краматорськ

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ

Постановка проблеми. Однією з найбільш гострих проблем сучасної України залишається досягнення стабільного економічного зростання. Сьогодні вимагає від політиків негайної зміни моделі соціально-економічного розвитку країни, яка має бути побудована на основі якісної модернізації та виключно на інноваційних засадах. Ефективне проведення масштабних реформ неможливе без інвестиційної складової даного процесу, що в свою чергу приведе до якісного кінцевого результату. Інвестиційні процеси відносяться до факторів, що здійснюють безпосередній вплив на динаміку економічного розвитку. Сучасні умови призвели до значного спаду в інвестиційній діяльності. Вихід з інвестиційної кризи можливий лише за умов докорінного реформування системи в цілому, аналізу показників, що впливають на ефективність інвестиційної діяльності підприємств машинобудування, а також розробки методів забезпечення ефективності інвестиційної діяльності машинобудівної галузі. Рівень розвитку машинобудівної галузі України визначає стан усіх інших галузей промисловості й економіки загалом. Від конкурентоспроможності машинобудівних підприємств на зовнішніх ринках залежить місце країни у міжнародному розподілі праці та глобальному конкурентному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій Дослідженням стану та розвитку економіки України займаються такі вчені-економісти, як: І. Багрова, В. Геєць, А. Єрмолаєв, Я. Жаліло, О. Кириченко, В. Козик, Ю. Макогон. Аналізом розвитку економіки машинобудівної галузі в Україні займаються такі вчені та науковці, як: Б. Афанасьєва, Ю. Барташевська, Н. Васюк, Б. Данилишин, М. Дзюба, Л. Довгань, М. Колісник, Т. Коритько, Д. Малащук, В. Ситніченко, Н. Тарасова, Т. Чумакова, О. Шапуров та інші.

Науковцями використовуються різноманітні методи для дослідження машинобудівного комплексу України. У роботі Ю. Барташевської застосовувались такі методи аналізу розвитку машинобудування, як історичний, аналіз, індукція, факторний, метод ізолювання, причинно-наслідкових зв'язків і аналізу статистичних показників [1, с. 19-20]. В. Ситніченко використовує методологію стратегічного менеджменту, систему збалансованих показників, PEST- та SWOT-аналізу [2]. У роботах М. Дзюби дедуктивний метод дослідження [3].

Однак проблема комплексного дослідження оцінки ефективності конкурентоспроможності підприємства, поточного стану вітчизняного машинобудування та перспектив його розвитку надалі залишається не повністю розкритою і потребує досконалого вирішення.

Метою дослідження є оцінка ефективності інвестиційної діяльності та діагностика проблем, які гальмують сталий розвиток підприємств машинобудування.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні інтеграційні процеси спонукають до зростання конкуренції, насамперед, у промисловому секторі України, орієнтованому на зовнішні ринки збуту, зокрема і в машинобудівному комплексі, який у структурі експорту традиційно відіграє значну роль. Рівень розвитку машинобудування є одним із основних факторів, що дозволяє забезпечити сталий розвиток вітчизняної економіки, від його рівня та динаміки розвитку значною мірою залежить розвиток країни. Досягнення сталого розвитку підприємств машинобудівної галузі через підвищення економічної сталості, соціальної відповідальності бізнесу, посилення екологічної безпеки та якості вітчизняної продукції – це один із перспективних напрямів розвитку країни.

Однак військовий конфлікт на сході України, складні політичні та соціально-економічні умови країни, сировинна структура промисловості, виробнича вразливість економіки, діючі квоти та обмеження для виходу на ринки Європейського Союзу створюють перешкоди для сталого розвитку підприємств машинобудівної галузі та вітчизняної економіки в цілому. В умовах вільного ринку і гострої міжнародної конкуренції у промислових підприємств виникає об'єктивна потреба в нових методологічних підходах щодо формування ефективної інвестиційної діяльності, які дозволяють вибрати оптимальний напрямок діяльності, провести його аналітичну підготовку і сформулювати реальні програми і плани розвитку підприємств.

Успішна інвестиційна діяльність даної галузі є основою функціонування будь-якого підприємства. Помилки підприємств у здійсненні інвестиційної діяльності не тільки занадто дорого обходяться їм самим, але й підсилюють безліч негативних економічних, політичних і соціальних процесів у суспільстві, несуть загрозу національній і світовій екологічній

безпеці. Основним фактором, що визначає активізацію інвестиційної діяльності в українському машинобудуванні, є зростання попиту товарних ринків машинобудівної продукції. Оцінка ефективності інвестиційної діяльності є одним з важливих етапів у процесі управління реальними інвестиціями; від того, наскільки якісно виконана така оцінка, залежить правильність ухвалення остаточного рішення про прийнятність конкретного інвестиційного проекту для підприємства. Цінність результатів оцінки економічної ефективності інвестиційних проектів залежить, по-перше, від повноти і вірогідності вихідних даних, по-друге, від коректності методів, які використовуються при їхній обробці й аналізі [1, с. 550].

Оцінку ефективності інвестиційної діяльності в машинобудуванні можна проаналізувати по статичним показникам конкурентоспроможності та ресурсозбереження із використанням методу лінійного масштабування. Величини показників, використані в розрахунку, надані в середньорічному обчисленні за зазначені періоди (табл. 1).

Таблиця 1

Оцінка ефективності інвестиційної діяльності в машинобудуванні з використанням статичних величин вихідних показників [2]

Показник	2010-2013 рр.	2014-2016 рр.
Зведена оцінка ефективності по показникам виробництва та ресурсозбереження		
Виробництво машин та устаткування	0,60	0,63
Виробництво електричного, електронного та оптичного устаткування	0,95	0,98
Виробництво транспортних засобів та устаткування	0,69	0,97
Зведена оцінка по показникам конкурентоспроможності		
Виробництво машин та устаткування	0,41	0,74
Виробництво електричного, електронного та оптичного устаткування	0,89	0,91
Виробництво транспортних засобів та устаткування	0,86	0,56
Інтегральна оцінка ефективності		
Виробництво машин та устаткування	0,51	0,69
Виробництво електричного, електронного та оптичного устаткування	0,92	0,95
Виробництво транспортних засобів та устаткування	0,78	0,77

Найбільш висока ефективність впливу інвестиційного фактору на показники ефективності виробничої діяльності та конкурентоспроможність продукції в 2010-2013 рр. спостерігалася в електротехнічній промисловості і приладобудуванні. Для транспортного машинобудування також характерна висока ефективність, виміряна по даному набору параметрів, але в кінці розглянутого періоду істотно знизилася оцінка за параметрами конкурентоспроможності, що, незважаючи на зростання ефективності за показниками продуктивності праці та ресурсозбереження, викликало зниження інтегральної оцінки.

У виробництві машин і устаткування в 2014-2016 рр. ефективність збільшилася як за показни-

ками ефективності виробництва, так і за показниками конкурентоспроможності [2].

Для оцінки ефективності інвестиційної діяльності по конкурентоспроможності продукції вітчизняного машинобудування застосовуються показники динаміки експорту і імпортозаміщення. Для оцінки конкурентоспроможності в розрізі машинобудівних виробництв розраховані показники залежності від імпорту (частки внутрішнього ринку, заміщення зростаючого попиту, залежно від імпорту компонентів) і частки експорту в обсязі виробництва.

Для оцінки залежності від імпорту показники розраховуються в структурі попиту внутрішнього ринку на готову продукцію і імпорту в обсязі попиту на компоненти, необхідні для її виробництва. Оцінка ефективності інвестиційної діяльності в машинобудуванні проведена за показниками ефективності виробництва. Кількісні показники розраховані для продуктивності праці, ресурсозбереження. Продуктивність праці розраховано за випуском продукції і витратами робочого часу, виміряного в людино-годинах. За цим показником галузі машинобудування суттєво випереджають інші галузі промисловості. Продуктивність праці збільшувалася протягом усього аналізованого періоду.

В Україні є всі передумови для розвитку машинобудівної промисловості. Це насамперед сировинна база, трудові резерви та вдале географічне розташування. За офіційними статистичними даними [2], після падіння на 13% у 2015 р. обсяг промислового виробництва в Україні у 2016 р. збільшився на 2,4% відносно 2015 р. Найбільше зростання в 2016 р. продемонструвала переробна промисловість, наростивши виробництво на 3,5%. Обсяги поставок електроенергії, газу, пару та кондиційованого повітря також збільшилися, однак у меншому ступені – на 2,6%. Разом з цим, видобувна промисловість показала найгірший результат, скоротившись на 0,3%. У 2016 р. вітчизняна промисловість зросла на 2,4% після падіння на 13% у 2015 р. Українська легка промисловість експортує до ЄС понад 84% своєї продукції, машинобудівна – майже 50, виробники інших промислових товарів – близько 48%. Промислове виробництво в Україні (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення АТО на Донбасі) у січні 2017 р. порівняно з відповідним місяцем 2016 р. зросло на 5,6% (скориговано на ефект календарних днів – 105,2%) проти зростання 1,9% місяцем раніше. У лютому 2017 р. порівняно із січнем 2017 р. та лютим 2016 р. індекс промислової продукції склав відповідно 97,8 та 95,4%, за підсумками січня – лютого 2017 р. – 100,4% [2].

Для оцінки інвестиційних можливостей машинобудівних підприємств щодо забезпечення сталого розвитку завдяки його складовим компонентам необхідно провести діагностику стану розвитку та

умов господарювання підприємств машинобудівної галузі України, здійснити аналіз готовності їх господарської діяльності існуючих перешкод досягнення машинобудівними підприємствами сталого розвитку завдяки факторам негативного впливу на розвиток підприємств. В Україні більшість підприємств машинобудування переживають занепад і скорочення виробництва й зайнятості (рис. 1).

Машинобудування України забезпечує лише близько 65% місткості внутрішнього ринку, майже половина української машинобудівної продукції є

експортоорієнтованою. У загальних обсягах товарного експорту питома вага експорту продукції машинобудування за даними 2004-2012 рр. має зростання після найменшого значення 2005 р., що складало 13,1%. Найбільшого значення у 19,3% набуло у 2012 р. За останні три роки показник падає, у 2015 р. вже складає 10,3%. А в загальних обсягах імпорту імпорту машинобудування з 2005 по 2007 р. зростає з 26,5 до 32,6%, а потім падає до значення 19,4% у 2010 р., після чого зростає до значення 27% у 2012 р. Але знову падає і становить 16,7% у 2015 р. Про вищезазначене свідчать дані рис. 2.

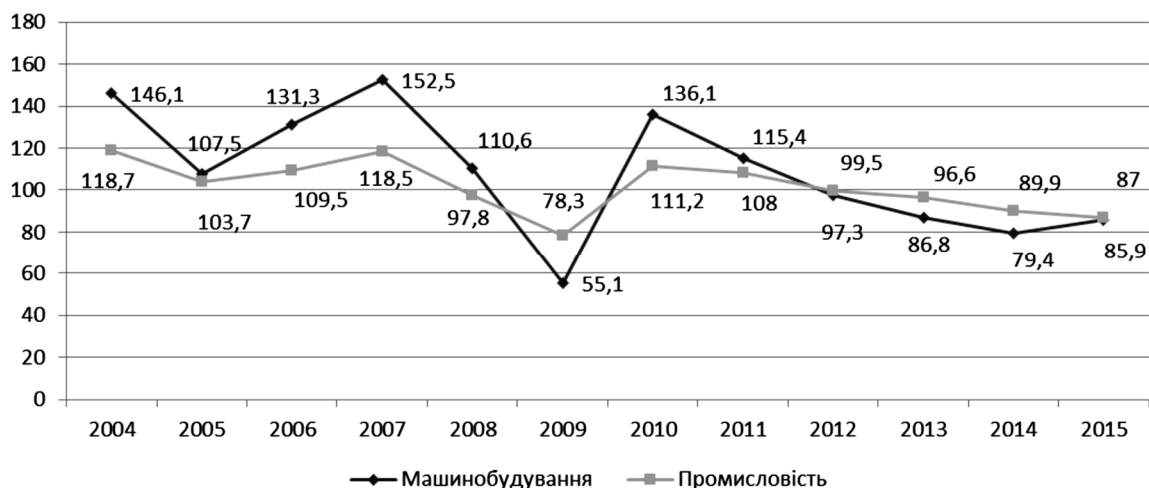

Рис. 1. Індекси обсягів виробництва промисловості та машинобудування України, у % до попереднього року* [2]

* Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та зони проведення АТО.

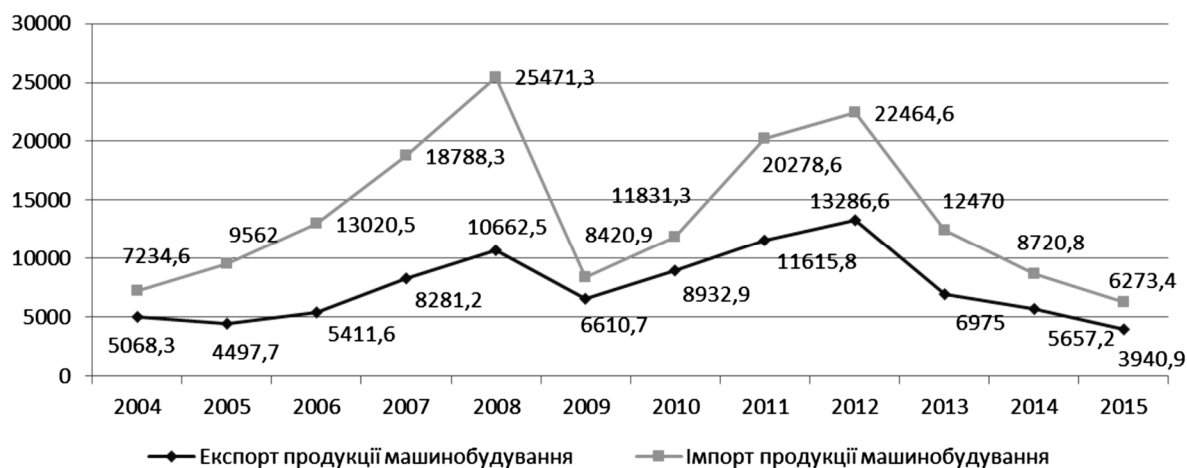

Рис. 2. Динаміка експорту-імпорту машинобудівної продукції у 2004-2015 рр., млн дол. США* [2]

* Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та зони проведення АТО.

Також можна зауважити, що частка імпорту продукції машинобудування в усі роки перевищує питому вагу експорту. Найбільша різниця спостерігалася у 2006 р. – 15,9%, а надалі відбувалося зменшення співвідношення. Однак слід зазначити, що значне зниження імпорту продукції машинобуду-

вання не привело до її заміщення вітчизняною продукцією, оскільки загальні обсяги її виробництва в Україні також суттєво знизилися (майже у два рази). Як свідчать дані рис. 2, за винятком посткризового 2009 р., динаміка обсягів експортно-імпортової діяльності підприємств машинобудівної галузі харак-

теризується загальною тенденцією до зростання. Так у 2012 р. порівняно з 2004 р. обсяги експорту машинобудівної продукції зросли з 5068,3 до 13268,3 млн дол. США, тобто майже у 2,5 раза, а у 2015 р. показник знизився до 3940,9 млн дол. США. Обсяги імпорту знизилися з 7234,6 млн дол. США у 2004 р. до 25471,3 млн дол. США у 2008 р., тобто в 3,5 раза. Потім різко впали до 8420,9 млн дол. США у 2009 р. Значення стабілізувалося у 2012 р., але не вистачило 3000 млн дол. США, щоб досягти рівня 2008 р. Потім знову відбувся спад. У 2015 р. було найменше значення – 6273,4 млн дол. США.

На розвиток інвестиційної діяльності машинобудівних підприємств України на сучасному етапі впливають такі об'єктивні чинники:

- військовий конфлікт на сході країни; нестабільність політико-економічного становища України, економічна криза, коливання валютного курсу та критична нестача фінансово-інвестиційних ресурсів;

- несистемний характер зовнішньоекономічних операцій, відсутність сталих продаж та тривалих підрядних коопераційних зв'язків; проблеми з визначенням стратегічних напрямів зовнішньоекономічної політики;

- командно-адміністративна система господарювання та відсутність фахових менеджерів;

- відсутність інноваційних розробок, надмірна енерго- та матеріаломісткість виробництва продукції, що призводить до низької ефективності та збитковості під час реалізації на зовнішніх ринках;

- незадовільна мотивація персоналу машинобудівних підприємств, зумовлена передусім низькою заробітною платою, яка навіть в Україні нижче за середню по промисловості, а також незадовільними умовами праці;

- брак уваги держави до розвитку високотехнологічних галузей промисловості та відсутність стратегії сталого розвитку [4].

Суттєвою перешкодою розширення обсягів і поліпшення структури взаємного товарообігу в машинобудуванні стає наявність технічних бар'єрів у торгівлі між Україною та зарубіжними партнерами та ризики пов'язані з можливістю часткової втрати окремих машинобудівних виробництв, які працювали переважно на російський ринок і за їх технічними регламентами. Особливо вразливими виявилися високотехнологічні галузі: в авіаційній сфері, ВПК, суднобудуванні, галузі освоєння космосу [5].

За останній рік Україні вдалося дещо покращити свої позиції за показником глобального індексу конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму, посівши 73 місце серед 144 країн порівняно із 82 місцем серед 142 країн світу роком раніше. Проте за індексом технологічного розвитку позиція України не покращується (81 місце), її відносять до групи транзитивних країн, які конкурують за допомогою низькотехнологічних засобів виробництва та мають низький рівень продуктивності

праці, але наближаються до середньотехнологічно розвинених країн. Маючи у цілому непогані потенційні передумови для інноваційного розвитку, Україна за індексом інноваційності економіки посідає у зазначеному рейтингу 71 місце, оскільки її економіка має низьку насиченість новітніми технологіями, а обсяг і якість прямих іноземних інвестицій, що виступають важливим джерелом трансферту технологій, знаходяться у вкрай незадовільному стані [2].

Унаслідок технологічної відсталості та недосконалої структури економіки, що доповнюються недоліками організаційно-економічного та інституційного забезпечення економічних процесів, національне виробництво характеризується низькою продуктивністю праці.

Потреба переходу до інвестиційно-інноваційної моделі розвитку економіки країни активізує питання ефективності інвестиційної політики у промисловості. Важливими напрямками її реалізації є стимулювання залучення інвестицій, удосконалення законодавства у сфері залучення інвестицій, розбудова системи державного інвестування, розвиток інвестиційного ринку, розвиток державно-приватного партнерства та вдосконалення організаційних форм господарювання на державних підприємствах. Втілення цих напрямів дозволить збільшити інвестиційні надходження у промисловість, що сприятиме модернізації виробничо-технологічної бази підприємств, підвищенню рентабельності виробничих процесів та забезпеченню зростання промислового виробництва [7].

Промисловими підприємствами основного кола (включаючи підприємства, перереєстровані із зони проведення АТО) м. Краматорська за січень-жовтень 2016 р. реалізовано продукції на 16514,1 млн грн (їх питома вага в загальному обсязі реалізованої промислової продукції по області склала 10,0%) [8]. Аналіз підприємств м. Краматорська (ПАТ "НКМЗ", ПАТ "ЕМСС" та ін.), які спеціалізуються на виробництві заготовок для машинобудування, горношахтних машин і устаткування для добувної (вугільної) промисловості та іншої продукції та орієнтовані на потреби галузей важкої індустрії (металургійного комплексу, вугільної та механообробної промисловості, машинобудування в цілому), показав, що обсяг реалізованої ними промислової продукції становить 46,6% обсягу машинобудівної галузі області за статистичними даними [8], а також виявив певний перелік сильних і слабких сторін потенціалу їх сталого розвитку, що дозволяє намітити перспективи, насамперед завдяки виходу на нові ринки збуту (98,5% усієї реалізованої промислової продукції вже відповідає міжнародним стандартам якості ISO 9001-2000).

Слід зауважити, що можливості здійснення інвестиційної діяльності машинобудівних підприємств визначаються їхнім фінансовим станом. Окрім того, саме його покращення є основною пе-

редумовою активізації інвестиційної діяльності. Машинобудівним підприємствам вдалося поліпшити свій фінансовий стан у 2012 р., проте уповільнення розвитку світової економіки і зменшення попиту на зовнішніх ринках на продукцію українських виробників негативно позначилося на їхніх можливостях формувати власні інвестиційні ресурси.

Інвестиційний потенціал підприємств суттєво різниться залежно від видів економічної діяльності.

Надмірна концентрація наявних доходів у секторі фінансових корпорацій порушує рівновагу між доходами підприємств і фінансових корпорацій, що знекровлює реальний сектор економіки, обмежуючи можливості функціонування та розширеного відтворення у сфері виробництва. Галузі з виробництва

кінцевих продуктів з високою доданою вартістю функціонують в умовах низької рентабельності і не можуть формувати ресурси розширеного відтворення. Зокрема, найвищий рівень рентабельності операційної діяльності серед видів промислової діяльності в 2015 р. має добувна галузь (6,1%) на противагу машинобудуванню (3,1%), виробництво хімічних речовин і хімічної продукції (-15,3%), металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів, крім машин і устаткування (0,6%) [9].

Важливими джерелами інвестиційних ресурсів є кошти державного та місцевого бюджетів, кредитні ресурси банків та інших фінансових установ, кошти населення на будівництво житла, кошти іноземних інвесторів (табл. 2).

Таблиця 2

Динаміка і структура капітальних інвестицій за джерелами фінансування [9]

Вид діяльності	2010		2011		2012		2013		2014*		2015		I кв. 2016	
	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%
Усього	180576	100	241286	100	273256	100	249873	100	219420	100	273116	100	51591,7	100
у тому числі за рахунок														
коштів держбюджету	10223,3	5,66	17376,7	7,20	16288,3	5,96	6174,9	2,47	2738,7	1,25	6919,5	2,53	251,7	0,5
коштів місцевих бюджетів	5730,8	3,17	7746,9	3,21	8555,7	3,13	6796,8	2,72	5918,2	2,70	14260	5,22	914,1	1,8
власних коштів підприємств	111371	61,68	147570	61,16	171177	62,64	165787	66,35	154630	70,47	184351	67,50	37916,7	73,5
кредитів банків та інших позик	22888,1	12,68	36651,9	15,19	39724,7	14,54	34734,7	13,90	21739,3	9,91	20740,1	7,59	3929,3	7,6
коштів іноземних інвесторів	3723,9	2,06	5038,9	2,09	4904,3	1,79	4271,3	1,71	5639,8	2,57	8185,4	3,00	1040,4	2,0
коштів населення на будівництво житла	18885,9	10,46	17589,2	7,29	22575,5	8,26	24072,3	9,63	22064,2	10,06	31985,4	11,71	6216,4	12,0
інших джерел фінансування	7752,5	4,29	9312,8	3,86	10030,9	3,67	8036,7	3,22	6690,2	3,05	6674,7	2,44	1323,1	2,6

Однак можливості державного бюджету України щодо підтримки підприємств у період 2012–2015 рр. були обмежені: дефіцит держбюджету у 2012 р. становив 36,5%, у 2013 р. – 7,8, у 2014 р. – 10,96, у 2015 р. – 25,4% ВВП [9].

Головним джерелом капітальних інвестицій виступають власні кошти підприємств та організацій (67,50% у 2015 р., у I кв. 2016 р. – 73,5%, що на 5,02 в.п. більше ніж у 2015 р. за аналогічний період). Не менш важливим джерелом фінансового забезпечення інвестиційної активності підприємств виступають прями іноземні інвестиції (ПІІ), однак їх обсяги у промисловість України є незначними – за рахунок коштів іноземних інвесторів у 2014 р. освоєно 2,7% від загального обсягу капітальних інвестицій у промисловість.

У сучасних умовах стимулювання інвестиційної активності промислових підприємств важкої промисловості з виробництва продукції з високою доданою вартістю – металургійна промисловість, машинобудування, хімічна промисловість – є досить актуальним. Оцінка сучасного стану машинобудування країни, який характеризується показниками рівня: економічної стійкості і рентабельності,

соціально-екологічної відповідальності господарської діяльності підприємств; безпеки виробництв, виробничого потенціалу і модернізації, соціальних умов праці і підтримки, дозволяє означити фактори забезпечення та перешкод сталого розвитку машинобудівних підприємств. Умовами стійкого розвитку машинобудування, на наш погляд, зараз є формування механізмів підтримки виробництва через інструменти державного регулювання і ринкового саморегулювання машинобудівних підприємств, у тому числі еколого-економічного та соціального характеру. Також потрібне коригування державної політики підтримки машинобудування, основними напрямками якої доцільно вважати: пільгове фінансування і кредитування, регулювання ринку (цінове, зовнішньої торгівлі, збільшення бюджетного фінансування інноваційної діяльності, оптимізація митних зборів, що створюють пріоритетні умови для вітчизняних машинобудівних підприємств), підтримка розвитку інноваційно активних підприємств і екологічно спрямованих виробництв (держзамовлення, дотації і субсидії на інновації та оновлення) з урахуванням основних викликів та проблем машинобудівної галузі.

Висновки. Пріоритетними завданнями підвищення ефективності інвестиційної діяльності підприємств машинобудування є: створення належно функціонуючого механізму забезпечення ефективної інвестиційної діяльності підприємств машинобудування; забезпечення доцільного фінансового аналізу підприємства та оцінка рівня інвестиційних ризиків; можливе покращення інвестиційного клімату та забезпечення інвестиційної привабливості за рахунок надання точної, об'єктивної та повної інформації всім суб'єктам інвестиційної діяльності (акціонерам, інвесторам, кредиторам) про фінансово-економічний стан підприємства; удосконалення системи бухгалтерського обліку за рахунок виконання функцій джерела формування економічних показників. Усі показники в сукупності забезпечують ефективну інвестиційну діяльність підприємства машинобудування, а тому їх дослідження та аналіз є на сьогодні запорукою розвитку машинобудівної галузі в Україні.

Література

1. **Мельник Л. Г.** Економіка підприємства. Суми: «Університетська книга», 2003. 550 с. 2. **Державна служба статистики України.** URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>. 3. **Інвестиційна стратегія підприємства.** Київ, 2006. URL: <http://institutions.com/download/books/942-investicionnayastrategiya-predpriyatiya.html>. 4. **Рахман М., Гриненко І.** Аналіз структурних зрушень в експорті машинобудівної галузі України. *Економіка та держава*. 2015. № 11. С. 105-107. 5. **Машинобудування України: галузі та поточні тенденції.** URL: <http://поради.pp.ua/poradu/3571-mashinobuduvannya-ukrayini-gal-uz-ta-potochn-tendenci.html>. 6. **Донецька Обласна державна адміністрація: офіційний сайт.** URL: donoda.gov.ua/. 7. **Промислова політика як чинник післякризового відновлення економіки України / [Собкевич О.В., Савенко В.Г., Сухоруков А.І. та ін.].** Київ: НІСД, 2012. 41 с. 8. **Звіт про виконання Програми економічного і соціального розвитку міста Краматорська за 2016 рік.** URL: <http://www.krm.gov.ua/article/view/496>. 9. **Бюджетний моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2015 рік.** URL: <http://www.ibser.org.ua/news/429/129908/?fpage=1>. 10. **Коритько Т. Ю.** Мотиви та методи мотивації інвестиційної активності підприємств. *Економічний вісник Донбасу*. 2018. № 2 (52). С. 201-205. 11. **Головач О.А.** Формування стратегії розвитку машинобудівних підприємств в умовах євроінтеграції. *Економічний вісник Донбасу*. 2016. № 2 (44). С. 149-152.

Касьянюк С. В., Мішура В. Б. Оцінка ефективності інвестиційної діяльності підприємств машинобудування

У статті проаналізовано індекси обсягів виробництва промисловості та машинобудування України, динаміку експорту-імпорту машинобудівної продукції. Здійснено оцінку надмірної концентрації

наявних доходів у секторі фінансових корпорацій, яка порушує рівновагу між доходами підприємств і фінансових корпорацій, що знекровлює реальний сектор економіки, обмежуючи можливості функціонування та розширеного відтворення у сфері виробництва. Визначено умови стійкого розвитку машинобудування – це формування механізмів підтримки виробництва через інструменти державного регулювання і ринкового саморегулювання машинобудівних підприємств.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, інвестиції, машинобудівна галузь, конкурентоспроможність, промисловий сектор, експорт продукції.

Касьянюк С. В., Мішура В. Б. Оценка эффективности инвестиционной деятельности предприятий машиностроения

В статті проаналізовані індекси обсягів виробництва промисловості та машинобудування України, динаміка експорту-імпорту машинобудівної продукції. Осуществлена оцінка чрезмерной концентрации имеющихся доходов в секторе финансовых корпораций, которая нарушает равновесие между доходами предприятий и финансовых корпораций, что обескровливает реальный сектор экономики, ограничивая возможности функционирования и расширенного воспроизводства в сфере производства. Определены условия устойчивого развития машиностроения – это формирование механизмов поддержки производства через инструменты государственного регулирования и рыночного саморегулирования машиностроительных предприятий.

Ключевые слова: инвестиционная деятельность, инвестиции, машиностроительная отрасль, конкурентоспособность, промышленный сектор, экспорт продукции.

Kasianiuk S., Mishura V. Evaluation of the effectiveness of investment activities of engineering enterprises

The article analyzes the indices of the volume of production of industry and machine building in Ukraine, the dynamics of exports and imports of engineering products. An estimation of the over-concentration of the existing incomes in the financial corporations sector is carried out, which raises the balance between the incomes of enterprises and financial corporations, which drains the real sector of the economy, limiting the possibilities of functioning of extended reproduction in the production sphere. The conditions for the sustainable development of machine building are defined-the formation of mechanisms for supporting production through instruments state regulation and market self-regulation of machine building enterprises.

Keywords: investment activity, investments, engineering industry, competitiveness, industrial sector, export of products.

Стаття надійшла до редакції 04.07.2018

Прийнято до друку 11.09.2018